

עמ"ת 62839/08/21 - מדינת ישראל נגד חמיס עלקם (עוצר)

בית המשפט המחויז בירושלים

עמ"ת 62839-08-21 נ' (עוצר)
עמ"ת 65629-08-21 שם תיק לא שמות חסויים
תיק חיצוני: 530755/2021

בפני כבוד השופט שושנה ליבוביץ
עוררת (ומשיבה) מדינת ישראל
נגד חמיס עלקם (עוצר)
משבב (ועורר)

החלטה

1. ערירים על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופט מ' בורשטיין) בעמ"ת 39250-08-21 מיום 29.8.21
שבה הורה לשחרר את המשיב בתנאים מגבלים שעיקרם מעצר בית מלא בפיקוח אשתו ובנו. ערר מטעם המבקרשת
הוגש בעמ"ת 21-08-62839, להלן: העוררת, וערר מטעם המשיב הוגש בעמ"ת 21-06-65629, להלן: המשיב).
2. נגד העורר הוגש כתב אישום שמייחס לו, שני אישומים, שתי עבירות של התפרצות למקום מגורים בכונה לבצע
גניבה (סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, להלן: החוק) ושתי עבירות של ניסיון גניבה (סעיף 384 לחוק
בצירוף סעיף 25 לחוק).
3. על פי עובדות כתב האישום הראשון, ביום 8.8.21 בשעה 00:08 לערך, המשיב התפרץ לדירה שדלה הייתה
סגורה אך לא נעולה. הוא ניגש לחדרה של המתלוננת שি�ינה באותה עת במיטהו והחל לחפש רכוש במרתפה לגנבו.
היא התעוררה וכשהבחינה בו הchèלה לצעוק והוא ברחה.
- על פי עובדות כתב האישום השני, בהמשך למתואר לעיל המשיב ניגש לבניין סמוך והתפרץ לדירה אחרת שדלה הייתה
סגורה אך לא נעולה. הוא ניגש לחדרו של המתלונן, שישן באותה עת במיטתו והחל לחפש רכוש על מנת לגנבו. כאשר
המתלונן הבחן במשיב והחל לצעוק, המשיב ברחה.
4. בד בבד עם הגשת כתב אישום הוגש בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
5. בית המשפט קמא בבחן את חומר הראיות וקבע כי קיימת תשתיית ראייתית לכוארית להוכחת העבירות המיוחסות

למשיב. נקבע כי: "במסדר זיהוי לא זהה המשיב, אך פרטיו הלבוש של המשיב, כפי שנמסרו על ידי המתלווננים וכי שנטפס המשיב בסמכיות זמינים קושרים את המשיב לעבירות. הוא הדין בכל הקשור לגרסתו הראשונית של המשיב לפיה במשך ששה עד שבעה חודשים לא היה באזור השוק". כמו כן נקבע כי קיימת עילית מעצר, בשים לב לכך שהעבירות שמיוחסות למשיב בוצעו לאור יום, תוך כניסה לדירות מגורים, בעוד מוטל עליו מאסר מוגנתה. חרב האמור, נקבע כי ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור המשיב בתנאים מגבלים וקביעת ערבות. זאת נוכח הרף הנמוך של העבירות, בהתחשב בכך של המשיב וכן התרשםו בית המשפט كما מהתאמת המפקחים שהוצעו כמו שלאל ידם להפיג את מסוכנותו.

6. לטענת העוררת, בנסיבות העניין לא היה מקום לשחרר את המשיב בתנאים אלא להורות על מעצרו עד תום ההליכים. זאת, הן בהתיחס לנסיבות המעשה הן למיניות העוסה. אשר למעשה, אין מדובר בעבירות ברף הנמוך שכן עסקין בשתי עבירות של התפרצויות למקום מגורים, בשעות היום, שהובילו להיתקלות עם דיריו הביתי. בנסיבות אלה אין מדובר בעבירה רכוש רגילה, אלא בעבירה עם מוטיב אלים שכן בוצעה מתוך דירת מגורים שבה אדם אמור לחוש ביטחון אישי מרבי. אשר לעונה, מדובר למי שלחוותם 18 הרשעות קודמות, עבריין רכוש סדרתי שביצע עבירות פליליות חמורות. הרשותו الأخيرة היא בגין שוד, בהណון למאסר משמעותי וכן למאסר מוגנתה של 9 חודשים, שהוא חב הפעלה במקרה דנן. חרב האמור, הוא לא הורעת מהסתבכות נוספת בעבירות פליליות חמורות. במצב דברים זה, אין הוא ראוי לאמון ואין להסתפק בחולפת מעצר. לכל הפחות היה מקום לשירות המבחן יבחן את החלופה המוצעת, ולא להסתפק בבדיקה קצרה של המפקחים, קביעת הפקדה נמוכה ומבלית לדריש כי הם יחתמו על ערבות צד ג'.

7. המשיב טוען מצדיו כי לא הוכחה בעניינו תשתיית ראייתית לכואורית. לפי כתוב האישום מועד ביצוע העבירה הוא ביום 21.8.2014 בשעה 08:00. באותו יום, בשעה 14:32 הוזמנה המתלוונת למסדר זיהוי תМОנות על מנת לזהות את מי שפרץ לדירתה, אך היא לא זיהתה את המשיב ואף קבעה פוזיטיבית כי אינו בין המצלומים. אף המתלוון לא זיהה את המשיב במסדר זיהוי כמי שפרץ לביתו. העובדה שהמתלווננים ידעו לתאר פרטים לגבי מראהו של הפורץ מחזקת את גרסת המשיב ומכרסמת באופן משמעותי בראיות. כמו כן, בניגוד לטענת העוררת שלפיה המתלווננים זיהו כי הפורץ סובל מצלייה, אףו שהוא יהודי למשיב, הרי שאין לכך אחיזה בחומריה החקירה. המתלוונת נשאלת על כך מפורשות ושללה זאת. בנוסף, בניגוד לטענת העוררת, העורר לא נצפה בסרטוני הבדיקה כדי שנכנס לבניין בו בוצעה ההતפרצויות. המתלווננים אף לא תיארו במדויק את פרטי לבשו. זאת ועוד, המתלוונת העידה כי האירוע התרחש בבדיקה בשעה 08:00, שאז התקשרה לאביה וקיים תיעוד של שעת השיחה. אולם הסרטוני הבדיקה בבדיקה בשעה זו נצפה המשיב ברחוב ולא באחת הדירות.

8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הראיות מצאתי לקבל את עrrה המדינה. א נמק.
9. **ראיות לכאורה**. לא מצאתי עילה להטער בפסקת בית המשפט קיימת תשתיית ראייתית לכואורית ברף הנדרש להוכיח את קיומן של ביצוע העבירות. אمنם המשיב לא זהה על ידי המתلونנים במסדר זהוי תമונות. אולם בנסיבות העניין, די יותר הראיות על מנת לבסם תשתיית ראייתית לכאורה ברף הנדרש. לפי דוחות צפיה בסרטונים של מצלמות אבטחה, סרטונים נצפה אדם שנכנס וויצא מקומפלקס הבניינים שבהם בוצעו הפריצות. ניתן לראות שאותו אדם צולע. בחקירהו הראשונית של המשיב, שנערכה ביום האירוע, הוא הכחיש כל קשר לפריצות והרחיק עצמו ממקום ביצוען. הוא מסר כי כלל לא היה באזור השוק, ולא היה ברחוב אשקל, שבו ממוקמים שני הבניינים שבהם נפרצו הדירות. בחקירהו השנייה דבק תחילתה בגרסתו זו, ועמד על דעתו כי לא היה באזור. לאחר שהוצגו לו הסרטונים מצלמות הבטחה, זהה עצמו בהם וטען כי אין מדובר באזור השוק, אלא אחריו. בשלב זה מסר שהוא במקומות על מנת להיפגש עם בחורה, הוא נפגש עמה והוא ישבו בגין העצמות. הוא סרב לפרט מעבר לכך לגבי זהותה, בטענה שמדובר בעניין דיסקרטי. כאשר הוצג לפניו סרטון המראה שנכנס לבניין, טען שעשה כן על מנת להטיל את מימיו. כאשר הוטה בפניו כי נכנס לבניין נוסף, טען AGAIN זה מענינו של החוקר מה עשה בבניין השני, וגם אם נכנס אליהם, הרי שלא הייתה גניבה שכן לא גנב. עוד מסר כי היה עם אותה בחורה כעשרה דקות עד רביע שעה. כשנשאל כיצד דבריו טועים בקנה אחד עם העבודה שלפני הסרטון נצפה ויצא בעבר מספר שנים מהבניין, הסביר כי היה מישחו בביתו. הימצאותו של המשיב בסמיכות לבניינים שבהם בוצעו הפריצות, כניסה ויציאתו מהבניינים, ניסיונו הריאוני להרחיק עצמו ממקום העבירה ושינוי גרסתו, כאשר ההסביר שנותן להימצאותו במקום מעורפל וכל סתרות מהותיות, מקימים תשתיית ראייתית לכאורה שמספקת לשלב זה.
10. אשר לזהוי המשיב. אמן המתلونנים לא זיהו אותו במסדר התמונות. אולם יש ליתן את הדעת לכך שראו אותו בזמן קצר בלבד, כאשר היו שרים בפחד וחדרה. המתлонנת מסרה בהודעתה כי תוו פניו מטושטים לה. בנוסף, בדברים שמסרו המתلونנים בהודעתם וכן בדברים שנרשמו בדוח הפעולה יש חיזוק מסוים לזהוי המשיב. התיאור הכללי שנתנה המתлонנת לגבי מראהו ובגדיו של המשיב, תואם ברובו, אם כי לא באופן מלא (שיעור לבן, מכנסים אפורות, בגני שבין 50 ל-60 שנים). אך גם התיאור שנותן המתلون (cars קטנה, נראה בגיל העמידה, אולי זקן קטן, מכנסים אפורים). בדוח הפעולה נרשם כי לדברי המתلون הפוך לא רץ כנס מביתו אלא הלך בצלעה. עוד נרשם כי עובי אוורח שמענו את צעקות המתلون וראו את החשוד, מסרו אף הם שמדובר באדם צולע.
11. אני סבורת כי הטענה שבאותה שעה בו המתлонנת מסרה שהיא האירוע, היא לכאורה אותה השעה שבה המשיב נצפה בנסיבות האבטחה מקרים באופן ממשמעותי בראיות. מדובר על אירוע שארך זמן קצר, כאשר המשיב נמלט מהדירה ברגע שהחלה לצעוק, ונס לרוחב. לא מן הנמנע שעבר פרק זמן קצר מאוד בין השיכחה למונשת המשיב לרוחב. אף העבודה שלא נמצא ממצאים פורנזיים, כגון ט"א על ידיהם, אין בה כדי לכرسم בתשתיית ראייתית באופן ממשמעותי.
12. **חלופת מעצר**. בעניין חלופת מעצר, מקובלת עלי טענת העוררת כי הנסיבות שבהן בוצעו לכאורה העבירות משמעות להן אופי שחזור מעבירת רכוש רגילה. הן פוגעות באורח קשה בתחשות הביטחון האישי של הציבור. לモטור לציין את תחשות הפחד והאימה שיש אדם שלן בשקט ובבטחה בביתו כאשר הוא לפתע מתעורר לשמע קולות חשודים ומגלת פורץ לידי, בחדר השינה שלו. בנוסף, למשיב עבר פלילי מכבד בעבירות רלבנטיות. הוא ביצע את המעשה כאשר תלוי ועומד נגדו מסר מותנה חב הפעלה. בנסיבות אלה קיים קושי של ליתן בו אמון, שהוא הנדיך הבסיסי לשיקילת חלופת מעצר. במצב דברים זה, ככל שסביר בית המשפט קמא כי אין לשול אפשרות לחלופת מעצר, ואני מוצאת להטער במסקנתו זו, הרוי שראי היה להורות כי החלופה המוצעת תיבחן על ידי שירות המבחן, אשר מצוי בכלים המוצעים להערכת המסוכנות הטעונה במשיב ויכולת המפקחים המוצעים להפגעה. יודגש כי אין באמור כדי להטיל דופי במפקחים המוצעים, אשר בית משפט קמא התרשם מהם לחויב. אולם קודם שניתן לאשר את החלופה המוצעת, יש לבחון את המסוכנות הטעונה במשיב.

13. נוכח האמור לעיל, העරר מתקבל במובן זה, שטרם שתתקבל החלטה על שחרורו של הנאשם בתנאים, שירות המבחן יכין תסקירות מעצער בעניינו שבו תיבחן החלופה המוצעת. בהקשר זה יצוין כי איןנו מתעלמת מההעומס הרב המוטל על שירות המבחן, ומהחשש כי בעיטוי הכננות של התסקירות תיארך זמן רב. בנסיבות העניין אין באמור כדי להצדיק "דילוג" על שלב זה. עם זאת, ככל שהכנת התסקירות תיארך פרק זמן בלתי סביר, בית המשפט רשאי כמובן לפעול כחווכתו, ובין היתר לשוקול חלופות מעצער הדוקות יותר.

תשקירות מעצער יוגש עד יום **30.9.21 ויובא בפני בית משפט השלום**.

המשיב יוותר במעצער עד למתן החלטה אחרת.

המציאות תמציא עותק מההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשפ"א, 31 אוגוסט 2021, בהעדך
הצדדים.